

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVII. — Wydana i rozesłana dnia 30. września 1898.

Treść: (№ 168—171.) 168. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na małą kolej wązko-torową na obszarze miasta Jabłoneca i w okolicy, która utrzymywana być ma w ruchu zapomocą elektryczności. — 169. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na przedłużenie małej wązko-torowej kolei cieplicko-eichwałdzkiej, utrzymywanej w ruchu zapomocą elektryczności aż do stacyi Cieplice—Ogród zamkowy kolei lokalnej cieplicko (Settenz)-libereckiej. — 170. Ustawa, którą wydają się postanowienia o dodatkach pensyjnych dla pewnej części radców Najwyższego Trybunału i Sądu kasacyjnego. — 171. Rozporządzenie, dotyczące się zaliczenia c. k. Komory pomocniczej I. klasy w Seidenberg (w Prusach) do tych komor, które wymienione są w załączce do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882, jako upoważnione do ekspedycyowania roślin.

168.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 6. września 1898,

o nadaniu koncesyi na małą kolej wązko-torową na obszarze miasta Jabłoneca i w okolicy, która utrzymywana być ma w ruchu zapomocą elektryczności.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895), c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami, tudzież c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny nadało Gustawowi Hoffmannowi, właścicielowi fabryki w Jabłonce nad Nysą o to proszącemu, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu małej kolei wązko-torowej, na której ruch utrzymywany być ma zapomocą elektryczności na obszarze miasta Jabłoneca i w okolicy, pod następującymi bliżej określonymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Kolei koncesyonowanej zapewniają się dobrodziejstwa finansowe wyszczególnione w artykule V ustawy na wstępie wzmiankowanej.

Okres przewidzianych w artykule V, lit. d) ustawy powyższej uwolnień od podatków, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

Gdyby stępel od biletów osobowych miał być zamieniony na opłatę procentową, zastosowane być ma postanowienie artykułu XX, ustęp drugi ustawy rzezzonej.

§. 2.

Koncesyonaryusz obowiązany jest rozpocząć budowę kolei żelaznej na wstępie oznaczonej niezwłocznie po uzyskaniu pozwolenia do budowania, skończyć najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, dać ma koncesyonaryusz na żądanie Rządu kaucyę w sumie 2.000 złotych a to w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczenia

podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszowi do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 4.

O ileby do wybudowania kolei koncesyonowanej użyte być miały drogi publiczne, koncesyonaryusz winien postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani a względnie Władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania drogi.

Koncesyonaryusz jest nadto obowiązany ponieść koszta urządzeń, jakie z powodu budowy i ruchu kolei koncesyonowanej będą potrzebne dla zabezpieczenia swobodnego funkcyonowania istniejących już przewodów telegraficznych i telefonicznych państwa a w szczególności także koszta przełożenia tych przewodów, gdyby to było potrzebne.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinien koncesyonaryusz do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych technicznych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowiło, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), o ile takowe w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) znajdują zastosowanie na małych kolejach, tudzież do ustaw i rozporządzeń, jakieby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych i w ogóle Władz powołanych.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wnijść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Wypuszczenie w obieg obligacyj pierwszorzędnych jest wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę

i urządzenie kolei łącznie z kosztami sprawienia taboru kolejowego, jakoteż na uposażenie funduszu zasobnego rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wyczerpaniu kapitału zakładowego przez Rząd zatwierdzonego, jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi przez Rząd zatwierdzonego.

Statut Spółki jakoteż formularze akcji, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Koncesyonaryusz obowiązany jest dozwalać podoficerom i ordynansom służbę pełniącym bezpłatnego przejazdu koleją.

Co do bliższych szczegółów w tym względzie umówić się należy z właściwemi Władzami wojskowemi.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

Gdyby z powodu uroczystości, marszów wojska, parad, tudzież w razie budowy kanałów, przewodów rurowych itp. Władze uznały za potrzebne wstrzymanie na pewien czas ruchu na kolei koncesyonowanej, koncesyonaryusz ma poddać się bez oporu odnośnym zarządzeniom Władz, bez jakiegokolwiek roszczenia do wynagrodzenia za stratę poniesioną w skutek czasowego wstrzymania ruchu.

§. 9.

Urzednicy państwa, funkcyonaryusze i słudzy, jadący koleją z polecenia Władz sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla zabezpieczenia interesów państwa z powodu koncesyi lub w sprawach dochodów niestałych, gdy się wywiodą certyfikatami urzędowymi, jakie c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla wylegitymowania się wystawiać im będzie, przewożeni być powinni z pakunkiem podróżnym bezpłatnie.

§. 10.

Koncesjonaryusz obowiązany jest przewozić pocztę tudzież funkcyonaryuszów zarządu pocztowego i telegraficznego wszystkimi pociągami programowymi.

Za te świadczenia, jakoteż za wszelkie inne na rzecz zakładu pocztowego może koncesjonaryusz żądać odpowiedniego wynagrodzenia, które ustanowione będzie drogą ugody.

Korespondencye, tyżące się zarządu kolei, wymieniane między dyrekcją lub gronem kierującym przedsiębiorstwa kolejowego a jej podwładnymi funkcyonaryuszami lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez sługi zakładu kolejowego.

§. 11.

Koncesjonaryusz obowiązany jest mieć pieczęć o urządzenie na rzecz swoich funkcyonaryuszów zaopatrzenia dla inwalidów i starców i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesjonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna przynajmniej takie same korzyści członkom następcząca a względnie przynajmniej takie same zobowiązania na koncesjonaryusza wkładająca jak kasa rzeczzonego związku.

§. 12.

Koncesjonaryusz obowiązany jest dostarczać wczesnie Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie wykazów statystycznych co do kolei koncesjonowanej potrzebnych do zestawienia statystyki rocznej kolei żelaznych.

§. 13.

Koncesję nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne na lat sześćdziesiąt (60), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec uchylenie koncesyi przed upływem rzeczzonego czasu, gdyby określone w §fie 2gim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §. 11, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne — albo, gdyby prawa używania dróg straciły przed czasem moc swoją.

§. 14.

Prawo kaduku na rzecz państwa, ustanowione w §. 8 ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) nie stosuje się do kolei koncesjonowanej.

§. 15.

Koncesjonaryusz nie jest upoważniony do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolei koncesjonowanej, wyjąwszy, gdyby Rząd wyraźnie na to zezwolił.

§. 16.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

§. 17.

Rząd zastrzega sobie, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, w koncesyi, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesję za uchyloną jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Wittek r. w.

169.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z d. 16. września 1898,

o nadaniu koncesyi na przedłużenie małej wązkotorowej kolei cieplicko-eichwaldzkiej, utrzymywanej w ruchu zapomocą elektryczności aż do stacyi Cieplice—Ogród zamkowy kolei lokalnej cieplicko (Settenz)-libereckiej.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894. Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami tudzież z c. i k. Ministerstwem wojny, nadało Cieplickiej Spółce elektryczności i kolei małych, o to proszącej, koncesję do wybudowania i utrzymywania w ruchu przedłużenia małej wązkotorowej kolei cieplicko-eichwaldzkiej, utrzymywanej w ruchu zapomocą elektryczności, aż do stacyi Cieplice—Ogród zamkowy kolei lokalnej cieplicko (Settenz)-libereckiej.

Rzeczzone przedłużenie uznaje się za istotną część składową istniejącej kolei małej cieplicko-eichwaldzkiej i postanowienia obwieszczenia c. k. Ministerstwa handlu z dnia 28. lutego 1895, Dz. u. p. Nr. 39 dla tej ostatniej kolei wydane, mają być do niego stosowane, jednakże w ten sposób, że okres 15letniego uwolnienia od podatków, przewidziany w §. 1 tego obwieszczenia liczyć się ma dla nowej linii dopiero od dnia dzisiejszego.

Wittek r. w.

170.

Ustawa z dnia 19. września 1898,

którą wydają się postanowienia o dodatkach pensyjnych dla pewnej części radców Najwyższego Trybunału i Sądu kasacyjnego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Ci radcy Najwyższego Trybunału i Sądu kasacyjnego, którzy w tym przymocie sprawują przy nim obowiązki przez lat dziesięć, otrzymują dodatek pensyjny w kwocie tysiąc złotych rocznie, który ma być także wliczany przy wymierzeniu emerytury.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza, której wykonanie poruczam Moim Ministrom sprawiedliwości i skarbu, wchodzi

w wykonanie od pierwszego dnia tego miesiąca, który nastąpi po jej ogłoszeniu.

Wiedeń, dnia 19. września 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Ruber r. w.

Kaizl r. w.

171.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 19. września 1898,

tyczące się zaliczenia c. k. Komory pomocniczej I. klasy w Seidenberg (w Prusach) do tych komor, które wymienione są w załączce do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107, jako upoważnione do ekspedycjonowania roślin.

Dodatkowo do rozporządzenia Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107, tyczącego się ostrożności, które mają być zachowywane w obrocie z zagranicą dla zapobieżenia przynoszeniu mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*) zalicza się także c. k. Komorę pomocniczą I. klasy w Seidenberg (w Prusach) do tych komor, które w załączce do rzeczono rozporządzenia, uwaga lit. a) wymienione są jako upoważnione do ekspedycjonowania roślin.

Thun r. w.

Kast r. w.

Kaizl r. w.

Baernreither r. w.